

[Udenrigsministeren.]

mænd ikke skal blande mig så forfærdelig meget i, mellem hr. Ib Nørlund på den ene side og hr. Bolvig og hr. Honoré på den anden side om de østeuropæiske landes manglende deltagelse. Nu er Rumænien altså et af de lande, der kan komme med, men ellers er det jo et gennemgående træk i næsten alt bistands-samarbejde, at de østeuropæiske lande holder sig udenfor. I denne sag har alle FN's medlemslande fået indbydelsen, alle har haft mulighed for at deltage. De østeuropæiske lande har som sædvanlig, når det drejer sig om at yde til udviklingslandene, holdt sig overordentlig beskedent tilbage. Man brugte på 31. generalforsamling den argumentation, vi har hørt nogle gange – og som unægtelig ikke hjælper de sultende i u-landene ret meget – nemlig at det ikke er de østeuropæiske landes skyld, at udviklingslandene er i den situation, de er i nu. Derfor synes de østeuropæiske lande kun, de skal støtte dem moralsk. Det skal nok hjælpe på en slunken mave. Jeg kan altså kun sige, at jeg er enig i betragtningerne, men skal ikke gå meget ind i diskussionen.

Jeg blev spurgt af hr. Bolvig, om der var chance for at få hovedsædet i Danmark. Så vidt jeg er underrettet, arbejder den kommission, som forbereder sagen, med planer om, jeg tror det er Teheran eller Rom – hr. Arne Christiansen nævnte netop Rom, som meget kunne tale for – så jeg tror ikke, vi kan komme med i denne omgang. Jeg kan i øvrigt sige af erfaring fra tidligere lejligheder, hvor vi har fået internationale hovedcentre, at det nu altså ikke er helt gratis at få dem. Jeg skal ikke sige, hvad jeg tænker på, men der har været eksempler på, at det er muligt, det giver lidt i det lange løb, men det er nu ikke nogen guldgrube.

Hr. Honoré rejste spørgsmålet om Danmark som leverandør. Teoretisk vil vi have samme mulighed som andre lande, men i kraft af vores hele baggrund, tradition, know-how, vil vi have større muligheder end andre lande. Det er klart, at vi vil være meget opmærksom på det aspekt, på samme måde som hr. Honoré har gjort os opmærksom på et lidt lignende problem i forbindelse med FN's udviklingsprogram.

Jeg tør ikke gå ind på hr. Ib Christensens tanke om en organisation for jordreformer. Jeg tør næsten ikke engang sige, at jeg ikke ved, hvor meget godt man kan hente i dette land på dette område, for det er at lægge op til en diskus-

sion, som hører under en af mine kolleger, så det skal jeg holde mig fra.

Det er jo tingets suveræne afgørelse, om der skal være udvalgsbehandling eller ej, men som den eneste ytrede hr. Steen Folke ønske om udvalgsbehandling, først og fremmest – jeg siger først og fremmest, for jeg lagde godt mærke til, at der også blev sagt andet – med den motivering, at man gerne ville have at vide, hvordan man konkret ville sikre, at det virkelig, som det står i forslaget, bliver de fattigste lande, der bliver hjulpet.

Hvis jeg skal give et ærligt svar, så kan jeg give det allerede her i dag. Der står, at det er det, det drejer sig om; man har tilsluttet sig konventionen for at fremme det formål. Vi vil gøre, hvad vi kan, når vi kommer ind i fonden, igennem vores nordiske repræsentant for at fremme det formål. Men det vil simpelt hen ikke være rimeligt at forvente, at jeg skulle kunne sige i et dansk folketingsudvalg i april måned, hvordan en organisation, der i heldigste fald kommer i gang i løbet af efteråret – hvad vi håber, det er derfor, vi ratificerer nu – sikrer opfyldelse af det formål, som alle, der tilslutter sig den, er enige om. Jeg vil ikke kunne give et svar, jeg vil være bekendt at aflevere til tinget. Jeg kan derimod sige – og det gør jeg herfra, og det gør jeg nu – at vi selvfølgelig vil arbejde ud fra dette synspunkt, det er et gennemgående synspunkt i dansk udviklingsbistand, og det vil vi gøre direkte og igennem den nordiske repræsentant, vi håber at få valgt. Men jeg kan ikke, så længe vi ikke engang har organisationen bygget færdig, sige, hvordan vi sikrer, at denne organisation opfylder sit formål. Det synes jeg jeg bør tilføje herfra i dag.

Arentoft (FP):

Jeg vil på ingen måde kritisere udenrigsministeren eller udenrigsministeriets embedsmænd for sprogbrugen i fremsættelsestalen. Jeg synes absolut, det er klart og tydeligt. Der står, at man under sædvanligt bevillingsmæssigt forbehold har givet tilsagn om et dansk bidrag til fonden, og hvis vi ikke ratificerer nu, så kan det, da vi deltager i en valggruppe sammen med de øvrige nordiske lande, betyde en reduktion af den nordiske valggruppes mulighed for at opnå repræsentation i fondens bestyrelse. Det vil med andre ord sige, hvis jeg kan læse rigtigt, at hvis denne overenskomst bliver rati-